

frekvences, kā arī daļēji to novērtēšanai, un abi maksājumi ir pamatoti ar mērķi veicināt optimālu frekvenču izmantošanu, un, otrkārt, ikgadējam maksājumam, kas sedz mobilās telefonijas tīkla izveides un izmantošanas atļauju piešķiršanu, kas izsniegtas iepriekšējās tiesiskās bāzes ietvaros?

- 3) Vai saskaņā ar šīs paša atļauju izsniegšanas direktīvas 14. panta 2. punktu dalībvalstis mobilās telefonijas operatoriem attiecībā uz jaunu laika posmu, kurā tiek atjaunotas to individuālās tiesības izmantot mobilās telefonijas frekvences, kuras daži no viņiem jau ir iegādājušies, tomēr pirms šī jaunā laikposma sākuma, var noteikt vienreizēju maksājumu par frekvenču izmantošanas tiesību atjaunošanu, kuras viņiem piederētu šī jaunā laikposma sākumā, pamatojot ar mērķi veicināt optimālu frekvenču izmantošanu, tās novērtējot, un kas tiktu ieviests papildus, pirmkārt, ikgadējam maksājumam par frekvenču nodošanu lietošanai, kas paredzēts galvenokārt, lai segtu izmaksas, kuras rodas, nododot lietošanā frekvences, kā arī daļēji to novērtēšanai, un abi maksājumi ir pamatoti ar mērķi veicināt optimālu frekvenču izmantošanu, un, otrkārt, ikgadējam maksājumam, kas sedz mobilās telefonijas tīkla izveides un izmantošanas atļauju piešķiršanu, kas izsniegtas iepriekšējās tiesiskās bāzes ietvaros?
- 4) Vai saskaņā ar šīs paša atļauju izsniegšanas direktīvas 14. panta 1. punktu dalībvalstis kā nosacījumu tiesību izmantot frekvences iegūšanai un atjaunošanai var papildus noteikt vienreizēju maksājumu, ko nosaka izsolē un bez augšējā sliekšņa, kas tiek ieviests papildus, pirmkārt, ikgadējam maksājumam par frekvenču nodošanu lietošanai, kas paredzēts galvenokārt, lai segtu izmaksas, kuras rodas, nododot lietošanā frekvences, kā arī daļēji to novērtēšanai, un abi maksājumi ir pamatoti ar mērķi veicināt optimālu frekvenču izmantošanu, un, otrkārt, ikgadējam maksājumam, kas sedz mobilās telefonijas tīkla izveides un izmantošanas atļauju piešķiršanu, kas izsniegtas iepriekšējās tiesiskās bāzes ietvaros?

(¹) OV L 108, 21. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 19. jūlijā iesniedza *Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel* (Beļģija) — *Tate & Lyle Investments Ltd./Belgischer Staat*, otrs lietas dalībnieks: *Syral Belgium NV*

(Lieta C-384/11)

(2011/C 282/26)

Tiesvedības valoda — nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Tate & Lyle Investments Ltd.*

Atbildētāja: *Belgischer Staat*

Otrs lietas dalībnieks: *Syral Belgium NV*

Prejudiciālie jautājumi

Vai LESD 63. pantam (iepriekš — EK līguma 56. pants) ir pretrunā dalībvalsts tiesību normas, saskaņā ar kurām rezidente akciju sabiedrība, kuras dalība citas rezidentes sabiedrības kapitālā ir mazāka par 10 % no kapitāla, taču šīs dalības iegādes vērtība ir vismaz 1,2 miljoni eiro, ir apliekama ar 10 % nodokli ienākuma gūšanas vietā, turklāt šis nodoklis ienākuma gūšanas vietā tiek atskaitīts no Beļģijā maksājama uzņēmuma ienākuma nodokļa, un iespējamais saldo tiek atmaksāts, un attiecīgā gadījumā vienlaikus var pieprasīt nodokļa režīma piemērošanu (*“definitief belasten inkomsten”*) [*“galīgi ar nodokļiem aplikti ienākumi”*], kas dod iespēju nodokļu aplikšanas bāzi papildus samazināt ar izmaksām, kas saistītas ar dalību kapitālā, kamēr attiecībā uz sabiedrībām, kas reģistrētas citā Eiropas Savienības dalībvalstī [un] kuras saņem šādas dividendes vai izmaksas, kas tiek uzskatītas par dividendēm no tās pašas dalības rezidentes sabiedrības kapitālā, ieturētais nodoklis ienākuma gūšanas vietā (kustamā īpašuma nodoklis) 10 % apmērā ir galīgais nodoklis, kas nav atmaksājams un kuru, atsaucoties uz iepriekš minēto nodokļu režīmu (*“galīgi ar nodokļiem aplikti ienākumi”*), nevar samazināt?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 25. jūlijā iesniedza *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Apvienotā Karaliste) — *Field Fisher Waterhouse LLP/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

(Lieta C-392/11)

(2011/C 282/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Field Fisher Waterhouse LLP*

Atbildētāji: *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Galvenais šīs tiesvedības jautājums ir par to, vai saskaņā ar nomas līguma nosacījumiem nekustamā īpašuma īpašnieka nomniekiem sniegtie pakalpojumi (turpmāk tekstā — “pakalpojumi”) ir jāuzskata par vienota pakalpojuma — nekustamā īpašuma nomas, kas netiek aplikts ar nodokli, elementu tāpēc, ka pakalpojumi kopā ar nomu objektīvi veidotu vienotu, ekonomiski nedalāmu pakalpojumu, vai arī tāpēc, ka tie ir nomas, kas veido galveno pakalpojumu (turpmāk tekstā — “galvenais pakalpojums”) “papildu pakalpojumi”. Vērtējot šo jautājumu, kā arī ņemot vērā Tiesas spriedumu lietā C-572/07 *Tellmer*, kāda nozīme ir tam, ka pakalpojumus varētu sniegt (bet nesniedz) citas personas, nevis nekustamā īpašuma īpašnieki, lai arī saskaņā ar attiecīgo nomas līgumu noteikumiem nomniekiem nav citas izvēles kā vien izmantot nekustamā īpašuma īpašnieku sniegtos pakalpojumus?

- 2) Kāda nozīme, nosakot vienota pakalpojuma esamību, ir tam, ka gadījumā, ja nomnieks nemaksā pakalpojuma komisijas maksu, nekustamā īpašuma izīrētājam būtu tiesības ne tikai nesniegt pakalpojumus, bet arī lauzt ar šo nomnieku noslēgto nomas līgumu?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir tāda, ka iespēja, ka trešās personas sniedz pakalpojumus tieši nomniekam, ir būtisks apstāklis, vai nosakot, vai pakalpojumi ir vienots, ekonomiski nedalāms pakalpojums, kura sadalīšana būtu mākslīga, vai galvenā pakalpojuma papildu pakalpojums, tas būtu veicinošais vai noteicošais kritērijs? Ja tas uzskatāms tikai par veicinošu kritēriju vai arī tam nav nekādas nozīmes, kuriem citiem faktoriem ir nozīme, nosakot, vai pakalpojumi ir uzskatāmi par papildu pakalpojumiem? It īpaši, kāda nozīme ir tam, vai pakalpojumi tiek sniegti nomātajās telpās vai attiecībā uz tām telpām, kuras ir nomas priekšmets, vai arī citās ēkas telpās?
- 4) Ja iespēja trešām personām sniegt pakalpojumus ir būtiska, vai lielāka nozīme būtu tam, ka pakalpojumus juridiski varētu sniegt trešās personas, pat ja praksē būtu grūti to īstenot vai vienoties par to ar nekustamā īpašuma īpašnieku, vai arī šādu pakalpojumu sniegšanas praktiskajai iespējamībai vai vispārpieņemtajai praksei?
- 5) Šajā lietā minētie pakalpojumi ir pakalpojumu virkne, kuri tiek sniegti par vienotu pakalpojuma komisijas maksu. Ja daži no šiem pakalpojumiem (piemēram, koplietošanas telpu uzkopšana, apsardzes pakalpojumu sniegšana) neveido vienotā, ekonomiski nedalāmā pakalpojuma sastāvdaļu, vai arī ir uzskatāmi par galvenā pakalpojuma papildu elementiem, bet citi pakalpojumi to veido, vai būtu pareizi proporcionāli sadalīt šos dažādos pakalpojumus, lai noteiktu to daļu, kura apliekama ar nodokli, un to, kas nav apliekama ar nodokli? Vai pakārtoti būtu pareizi uzskatīt, ka sniegto pakalpojumu virkne ir tik cieši saistīta, ka tā veido "vienotu, ekonomiski nedalāmu pakalpojumu, kura sadalīšana būtu mākslīga", pašam par sevi esot vienotam pakalpojumam, kas nošķirts no nekustamā īpašuma nomas?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 25. jūlijā iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) — *Autorità per l'energia elettrica e il gas/Antonella Bertazzi u.c.*

(Lieta C-393/11)

(2011/C 282/28)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Autorità per l'energia elettrica e il gas*

Atbildētāji: *Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, pamatojoties uz Direktīvas 1999/70/EK⁽¹⁾ pielikuma 4. klauzulas 4. punktu (saskaņā ar kuru "darba stāža kritēriji attiecībā uz īpašiem darba nosacījumiem ir vienādi gan noteikta laika darba ņēmējiem, gan pastāvīgiem darba ņēmējiem, ja vien atšķirīgi darba stāža kritēriji nav objektīvi pamatoti"), kā objektīvi pamatota ir piemērojama valsts tiesību norma (Likumdošanas dekrēta Nr. 112/08 75. panta 2. punkts), atbilstoši kurai pilnībā netiek ņemts vērā attiecīgo darbinieku darba stāžs, kurš iegūts, strādājot autonomās administratīvās iestādēs saskaņā ar darba līgumiem uz noteiktu laiku izņēmuma kārtā veiktās nodarbināšanas gadījumā, atkāpjoties no Likumdošanas dekrēta Nr. 165/01 36. panta 5. punktā minētā principa, pēc "atlasē pārbaudījumiem", kuri nav pielīdzināmi atklātajos konkursos organizētajiem parastajiem pārbaudījumiem (kuru mērķis ir optimāla pārbaudījumus sekmīgi nokārtojušo kandidātu pieņemšana darbā aizpildāmos amatos), bet kuri izņēmuma kārtā tomēr var radīt to, ko var uzskatīt par jaunām darba attiecībām, kuras ir spēkā *ex nunc*?
- 2) Vai, tieši pretēji, pamatojoties uz šo pašu Direktīvu 1999/70/EK, nav pieļaujams — kas uzreiz nozīmē iepriekš minētās valsts tiesību normas nepiemērošanu — ņemēt vērā ne tikai darba stāžu, bet arī gadu laikā gūto karjeras izaugsmi, kas iegūta nodarbināšanas brīdī un kura pilnībā vai daļēji pārsniedz vai nu darba stāžu, kas vajadzīgs, lai piedalītos iepriekš minētajos atlasē pārbaudījumos, vai arī iespējamais aizsardzības pasākumus, kurus valsts likumdevējs saprātīgās robežās būtu tiesīgs pieņemt konkursu sekmīgi nokārtojušo kandidātu aizsardzības nodrošināšanai?

⁽¹⁾ OV L 175, 43. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 27. jūlijā iesniedza *Curtea de Apel Constanța* (Rumānija) — kriminālprocess pret *Ciprian Vasile Radu*

(Lieta C-396/11)

(2011/C 282/29)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Constanța

Lietas dalībnieks pamata procesā

Ciprian Vasile Radu